

Самъ си себе юбоди. *В. 132.* Столнъ го адъ паднала, Та искара остро nokче, Та си оубоди Бомна. *В. 131.*

Язаджия* (*iāzidjī*, s. t. *Écrivain, commis, négociant. 2. Peintre*) с. м. писецъ, писарь. **Язаджийче** ум. Малє, мила малє! Искашъ право да ти кажа, Што самъ забавила, Сношти на бунаро. Сось Османъ челебіа, Братъ му азаѳа, Аргати берєха, И мене викаха. *В. 171.* Челеби бенумъ азаѳа! *В. 84.* Е, Мехмеде, Мехмедъ азаджіо! Е, Еленка, Еленко робинкіо! *Ч. 347.* Залюбило є карафила, Дервешко-то азаѳиче И помладо челебиче. *В. 113.* Три азаѳин (*живописцы*), Че ми ти пнать белото лице, На бела книга *В. 62.*

Язва с. ж. язва: Въ много мѣста по села-та кога-то нѣкой умрѣ отъ язва (рана) го ископавать та горѣтъ. *Ч. 42.*

Язе(ка) мѣст. личное я. *Ч. 259, 334. Д. 37, 36. см. азъ.*

Язиеъ с. м. **Язиче(нце)** ум. языкъ, язычекъ: Я си языка извади Под язык да те цѣлунѣ. *Д. 22, 26—27.* Царевнъ парчъ въ пещера лежить (языкъ). *М. р. 530 (лат.)* Мокро теле въ ясле леже (языкъ). *М. р. 532 (лат.)* Мажецать или нареченното малко языче. *Л. Д. 1870 р. 83.*

Язъ с. м., съ чл. **Язѣтъ**, плотина: Послѣ натурвѣтъ лѣсъ полѣгато срѣщу воды, коеи горни краища опирать на сплѣтеное колне, а долнии допирать на дѣно рѣкы, кѣту го затисвать рѣдѣмъ съ камениа. Това казвѣтъ „язъ“. *Пк. 81.* Кръстена вода въ язъ не стоп. *Ч. 178.*

Язѣкъ* (*iāzūq*, s. t. 1. *Dommage, perte, causée à quelqu'un. 2. Exclamation. Quel dommage! malheureusement*) с. м. жалъ, какъ жалъ: Керима ще те затрие, Нали є язѣкъ за тебе? *Д. 20, 21—22.* „Не є ли язѣкъ за меня?“—Язѣкъ ни язѣкъ, азъ ли самъ ти кривъ? *Ст. 17.* Мити Митано, бела Божано! Азукъ Мито на тебе, а грѣхъ на мене. *В. 265.* Тогай си вика (Стана): отъ Бога нашла! Азокъ сторите на машкото дете, Осирочете машкото дете. *В. 351.* Докторитъ вѣздишать, колко є язѣкъ (*es ist unverantwortlich*) че тоя човѣкъ не є изучилъ медицината. *Рш. 17.* Не лій язѣвъ, не лій язѣвъ за твоѣ-тъ младустъ; Ами дѣ ми пратишь гуляма дарбѣ. *Ч. 305.* „Язакъ, язакъ бре Елено, Що отлюби Димни Марка, Та залюби левенъ Дука“. *М. 163.*

Яилъ* (*iāila(q)*, s. t. 1. *Habitations ou campement d'été dans les contrées plus froides. 2. Montagne*) с. м. = пладнище, мѣстнее пастбище въ закрытомъ мѣстѣ долины, на которомъ устриваютъ навѣсъ для овецъ и шалаши для пастуха. *Пк. 43.*

Яйце с. с. яйцѣ. **Яйца** мн. ч. яйца. **Ейчице** ум. яйчко: Царотъ си имаше една бочва, поло'ина бѣло вино, поло'ина жѣлто (яйце). *М. р. 531 (лат.)* И петел-отъ му носитъ яйца. *М. р. 530 (посл.)* Да